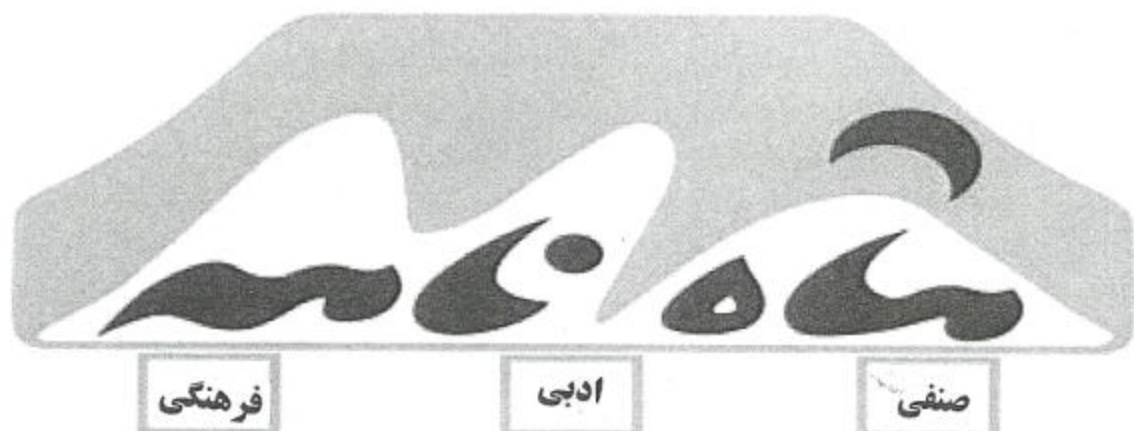

در این شماره می خوانید:

* گزارش کمیسیون برگزاری تظاهرات ۱۱ ژوئن ۲۰۱۴

* روز جهانی آوارگان

* سیاس

* صورت جلسه ماه ژوئن ۲۰۱۴

* اولین آشنائی سعیدی سیرجانی با سبک حافظ

* معرفی کشور برزیل

* کراوات

انجمن تاکسیران یک انجمن مستقل و دمکراتیک، صنفی و فرهنگی است
«ماهنامه انجمن»، زیر نظر هیئت مدیره انجمن تاکسیران

صورت جلسه ماه ژوئن ۲۰۱۴

جلسه عمومی انجمن در ماه ژوئن، اختصاص به بررسی برگزاری تظاهرات و اعتصابات سراسری در روز ۱۱ ژوئن در پاریس و کلاً فرانسه و اروپا داشت. در ابتدا سخنگوی هیئت مدیره با اعلان برنامه جلسه، خاطرنشان کرد که امشب انجمن دارای یک مهمان عزیز می باشد که منتظرش هستیم ولی تا قبل از آمدن او برنامه های عادی جلسه را شروع می کنیم. سپس مسئول انجمن در باره عملکرد شوهرهای تاکسی که داوطلبانه عملیات برقراری نظم و ترتیب و جلوگیری از هرج و مرج تاکسی های غیرقانونی (clandestine) و VTC های مستقر در فرودگاه های Orly و Roissy را انجام داده بودند، توضیحاتی داد و اظهار داشت که این عملیات بسیار مؤثر و مفید بوده بطوری که کارمندان و مسئولین سالن های خروجی مسافران در Orly و مخصوصاً در Roissy تا بحال این چنین نظم را مشاهده نکرده بودند و مسافرین بسیار راضی بودند. در ضمن مدت انتظار تاکسی ها در پارکینگ فرودگاه ها حدوداً به نصف کاهش پیدا کرد. البته این عملیات همچنان توسط رانندگان داوطلب ادامه دارد و تقریباً باعث نظم جدیدی در ترمینال های Roissy و Orly شده است (گزارش کامل این عملیات در ماهنامه شماره قبل آمده است). فیلم ۴ دقیقه ای در باره همین موضوع نیز که از اخبار تلویزیون ضبط شده بود توسط آلن عزیز به نمایش گذاشته شد.

سپس با ورود مهمان عزیز انجمن، هنرمند نامی و مشهور ایرانی خانم گل شیفته فراهانی فضای انجمن بطور کلی عوض شد و با شور و هیجانی که این هنرمند به محیط انجمن داد باعث شد اعضای انجمن مسائل و مشکلات کاری و تظاهرات و اعتصابات و غیره را برای مدت کوتاهی به دست فراموشی بپارند و با گل شیفته عزیز و مهربان مشغول گفتگو و گرفتن عکس های خاطره انگیز بشوند. نکته بسیار تعجب آور این بود که اعضای حاضر در جلسه انجمن که تعدادشان در حدود ۶۰ نفر بودند در مدت کمتر از ۱۵ دقیقه حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ عکس با خانم گل شیفته گرفتند که این نشانه علاقه شدید اعضا به هنر و هنرمندان ایرانی مخصوصاً خون گرمی و سادگی و خاکی بودن خانم گل شیفته می باشد. هیئت مدیره و هیئت تحریریه انجمن از این هنرپیشه مردمی که دعوت انجمن را قبول کرد و باعث گرمی جلسه انجمن و اعضا آن گردید تشکر کرده و

آرزوی موفقیت و سلامتی برای ایشان را دارند. ناگفته نماند که در مدتی که خانم گل شیفته در انجمن بود خلاصه ای از فیلم روز زن توسط آلن پخش شد که بدین وسیله از زحمات آلن عزیز که وقت بسیاری صرف مونتاژ و تهیه این فیلم کرده تشکر می کنیم.

قسمت آخر جلسه بررسی مسائل و برنامه ریزی برای روز تظاهرات (۱۱ ژوئن) بود که افراد حاضر در جلسه نظرات خود را ارائه دادند که چند مورد آن به شرح زیر است:

- تمامی مسائل و مشکلات و پیشنهادات را نمی شود مطرح کرد. چند سال پیش انجمن این کار را کرد، تعداد زیادی حتی از خود همکاران ما، ایرادهای شدیدی گرفتند. در این حرفه، تاکسی ها رقیب یکدیگر هستند و در نتیجه بین آنها همکاری و مساعدت و از خودگذشتگی مانند حرفه های دیگر وجود ندارد. بنابراین فراخوانی که توسط سندیکاها برای تظاهرات و اعتصاب و کار نکردن اعلام شده بسیار مشکل است، اما انجمن ما از تک تک سندیکاها منسجم تر و دارای قدرت زیادی می باشد بنابراین ما باید از این نیروی نهفته برای پیشبرد اهداف حرفه ای خود استفاده کنیم و هرچه بیشتر در این اعتصابات شرکت کنیم.

- دولت هیچ اقدامی در جهت حل مشکلات تاکسی ها با VTC انجام نخواهد داد و بنابراین ما باید با شرکت هرچه بیشتر خود در این نوع اعتصابات حق خود را از دولت بگیریم.

- شرکت در تظاهرات از وظایف هر عضو و همکار تاکسی می باشد. تقاضای ما از کلیه افراد این است که در این روز با تعطیل کردن کار به جمع تظاهرکنندگان بپیوندند.

- تظاهرات روز ۱۱ ژوئن تظاهرات در سطح اروپا می باشد و هم زمان در لندن، بروکسل، میلان، مادرید، برلن و... این اعتصابات برقرار است. در فرانسه بجز سه سندیکا اکثریت سندیکاها موافقت خود را اعلام کرده اند بنابراین شرکت هرچه گسترده تر شما باعث موفقیت در این اعتصابات خواهد شد.

در پایان جلسه، مسئول انجمن با جمع بندی کلیه نظرات و پیشنهادات اعضای محترم انجمن، بیان کرد که انجمن ما توانائی حرکت مستقل دارد و از داود تقاضا کرد که از طرف هیئت مدیره، کمیسیون برگزاری تظاهرات و اعتصابات را تشکیل داده و از اعضای داوطلب برای برنامه ریزی های لازم ثبت نام بعمل بیاورد

که گزارش مفصل عملکرد این کمیسیون، قبل از تظاهرات و بعد از آن بطور کامل در این شماره ماهنامه به نظر تان می‌رسد.
موفق و پیروز باشید.

هیئت تحریریه انجمن
اعضای محترم برای تماس با هیئت مدیره می‌توانند با شماره تلفن زیر تماس حاصل کنند:

06 63 00 10 67

XXXXXXXXXXXX

گزارش کمیسیون برگزاری تظاهرات ۱۱ ژوئن ۲۰۱۴ انجمن تاکسیران

در جلسه عمومی ماهانه ۲ ژوئن انجمن تاکسیران در بخش بحث آزاد جلسه آن شب، بحث پیرامون VTC داغ بود و تقریباً بسیاری از شرکت کنندگان، نظرات خود را در مورد VTC و آینده حرفه تاکسی در فرانسه و همچنین نگرانی شدید خود را در این زمینه ابراز داشتند. داود یکی از شرکت کنندگان در بحث آزاد، در فرصت زمان کوتاهی که داشت ضمن ابراز نظر خود، جمع‌بندی کاملی از نظرات اعضای انجمن و اوضاع حرفه تاکسی داد. هیات مدیره در جمع‌بندی بحث آزاد و بر این اساس که اکثریت اعضای حاضر در جلسه موافق شرکت در تظاهرات بودند از داود خواست که کمیسیونی برای برگزاری تظاهرات اعتراضی به حضور غیرقانونی و مقررات هرج و مرج طلبانه VTC در پاسخ به فراخوان همکاران تاکسی در انگلستان، بروکسل، ایتالیا، برلین و اکثریت سندیکاها تاکسی در فرانسه تشکیل بدهد. در همان جلسه ۲۵ نفر اسامی خود را برای همکاری و همیاری اعلام کردند.

روز جمعه ۶ ژوئن طی دعوتی از طرف هیات مدیره و کمیسیون برگزاری تظاهرات از ۲۵ نفر داوطلبان همکاری با کمیسیون، نشستی برای تدارک تظاهرات داده شد. حدود ۶ نفر از اعضای انجمن که در جلسه ماهانه حضور نداشتند و خبر تشکیل کمیسیون و نشست را شنیده بودند - از آنجائی که نشست علنی بود و در برای ورود همه همکاران عضو باز بود - در نشست روز ۶ ژوئن شرکت کردند.

زهره مسوول انجمن از حضور فعال همکاران عزیز و استقبالی که نسبت به تشکیل کمیسیون برگزاری تظاهرات نشان دادند، تشکر کرد و رشته سخن را به داود رئیس کمیسیون داد و از همکاران درخواست کرد که به علت محدودیت زمانی و تعداد زیاد همکاران (۳۱)

نفر)، سخنان کوتاه و خلاصه باشد.
خلاصه‌ای از صحبت‌های داود و عده‌ای از همکاران بطور اجمال در زیر می‌آید:
داود:

- دوستان ما کاملاً آگاهیم که دلیل فعال شدن G7 در این نوع تظاهرات برای پیشبرد منافع گروهی خودش است. با توجه به شناختی که از G7 داریم بدون هیچگونه آنتی پاتی، ما در این تظاهرات با آنها اتحاد عمل می‌کنیم.

- راهکارهایی که در این تظاهرات می‌بایست در نظر گرفت به شرح زیر است:

- تظاهرات آرام باشد و از اعمال خشونت نه تنها حمایت نکنیم بلکه از بروز آن جلوگیری نمائیم.
- خواسته‌ها و شعارها مشخص و کوتاه باشند.
- از حرکت‌های تکررانه و غیرجمعی خودداری کنیم. سعی کنیم که تصمیمات کمیسیون برگزاری تظاهرات پیش برود.

- در سه منطقه متمرکز شویم: شمال، جنوب و مرکز و مدام در ارتباط و تماس با مسئول هماهنگ کننده باشیم. اگر در منطقه‌ای با شرایط خاصی روبرو شدیم به مسئول هماهنگی خبر بدهیم تا به مناطق دیگر اطلاع‌رسانی شود. باید یکدست و هماهنگ عمل کنیم.

- هر جریانی که از منافع تاکسی حمایت کند و شرایط انجمن ما را بپذیرد می‌تواند همراه ما باشد.

- سخنگو و کسانی که در صف اول حرکت می‌کنند بهتر است تسلط به زبان فرانسه داشته باشند و نظریات انجمن تاکسیران را پیش ببرند.

- ما بهتر است به صورت متحدین سندیکاها دیگر باشیم تا بتوانیم ملیت‌های دیگر را جذب کنیم تا این تصور پیش نیاید که ما فقط از منافع رانندگان تاکسی ایرانی دفاع می‌کنیم.

- در مورد تداوم و پیگیری حضور جلیقه زردها در فرودگاه بطور جدی صحبت کنیم و برای آن تدارک ببینیم.

- در ایستگاه‌های تاکسی، با همکارانمان صحبت کنیم و آنان را به همکاری و شرکت در تظاهرات تشویق نمائیم.

- برای داشتن قدرت اجرایی بیشتر بهتر است به فکر تشکیل یک سندیکائی باشیم ولی برای این موضوع به بحث و تبادل نظر بیشتری نیاز داریم.

بعد از بیان نظرات داود، دوستان و همکاران حاضر در نشست، نظراتشان را ارائه دادند.

بهروز: رعایت نظم و ضوابط بسیار مهم است، برای شرکت در تظاهرات اعلام همبستگی و از خشونت خودداری کنیم.

امیر: رفتن به بروکسل مؤثرتر است، اعزام جلیقه زردها به فرودگاه ایده خوبی است و همکاران بهتر است توافق کنند که برای اجرای آن وقت بگذارند. در سایت Mon Père ce Taxi، کلیه اخبار در مورد تاکسی را می‌توانید مشاهده کنید. اگر تظاهرات منجر به خشونت شود، مانع آن نشویم ولی به افزایش آن هم کمک نکنیم. خسرو: می‌توانیم با کمیته‌های دیگر مراکشی، الجزایری و غیره همبستگی داشته باشیم.

محسن: سندیکاها باید از منافع صنفی حمایت کنند ولی بعضی از سندیکاها به دلایل روابط فی مابین خودشان و اختلافاتی که دارند، به درستی از منافع صنفی ما دفاع نمی‌کنند. من موافق خشونت لطیف هستم. مشکل اساسی ما کمیسیون اروپاست و با رفتن به بروکسل موافقم.

جواد: برای حضور جلیقه‌زدها در فرودگاه‌ها هر کسی می‌تواند یکساعت و نیم از وقت انتظارش در پارک تاکسی را بگذارد و همراه با یک ماشین به طرف ترمینال برود و پس از یکساعت و نیم با یکی از تاکسی‌ها که به پارک می‌رود می‌تواند باز گردد.

با خشونت موافقم چون دولت را وادار به عقب‌نشینی می‌کند. در اینجا دموکراسی بورژوازی حاکم است و سرمایه‌داری بزرگ، دموکراسی را رعایت نمی‌کند.

هر چه تعداد تاکسی‌ها بیشتر باشد، ترافیک سنگین‌تر است و تظاهرات مفیدتر واقع می‌شود پس سعی کنید با ماشین‌های خود در تظاهرات شرکت کنید.

در بین ما کسانی هستند که تاکسی‌شان را اجاره می‌دهند، راننده‌ها در این روز نباید مجبور به پرداخت اجاره باشند. در این مورد با سندیکاها هم باید صحبت کنیم که شرکت‌هایی را که تاکسی اجاره می‌دهند مجبور به رعایت این ضابطه بکنند.

سختگو باید سخنرانی قوی باشد و فرانسه را سلیس صحبت کند.

تراکت‌هایی را که مشکل تاکسی‌ها را بیان می‌کنند در سطح وسیع پخش کنیم و همچنین راننده‌ها این تراکت‌ها را در ماشین خود داشته باشند که بین مسافران هم توزیع کنند. در این تراکت‌ها این مساله را متذکر شویم که شرکت‌های امریکائی برای بهره‌وری

بیشتر VTC را راه انداخته‌اند و رانندگان VTC را استثمار می‌کنند و هدفشان بهیچوجه خدمت به مسافران نیست.

ژیلا: جنبش اعتراضی علیه VTC راه افتاده و همه نگران آینده حرفه‌شان هستند. ما باید از توانائی انجمن خودمان استفاده کنیم. عده‌ای از همکاران از فرط نگرانی متأسفانه می‌خواهند از راه میان‌بر بروند ولی معلوم نیست سر از کجا درمی‌آورند.

رسول: لازم به یادآوری است که ما یک انجمن فرهنگی هستیم و حیطه کار حرفه‌ای ما محدود است. حضور جلیقه‌زدها حداقل تا شش ماه باید ادامه پیدا کند و اگر امکان داشته باشد در ایستگاه‌های قطار هم این طرح به اجرا درآید.

مجید: در تظاهرات همه با هم باشیم. از صف خارج نشویم. اگر تظاهرات به خشونت کشیده شد، همکارانمان را تنها نگذاریم. RATP روز دهم ژوئن اعلام اعتصاب کرده و تظاهرات روز ۱۱ ژوئن تاکسی‌ها می‌تواند مؤثر باشد. ما هیچکس را نفی نمی‌کنیم. کسانی که کارهای اداری و مؤثر و قانونی انجام می‌دهند بسیار مفید هستند و به موازات ما حرکت خواهند کرد.

اسکندر: انجمن در مقابل پیش‌آمدها و مسایل امنیتی تا چه اندازه قدرت اجرایی دارد و چه تضمینی می‌دهد؟

عباس: اهداف ما باید مشخص باشد. هویت ما نیز مشخص باشد و با هویت خودمان در تظاهرات شرکت می‌کنیم. هدف ما نجات دادن شغل و حرفه تاکسی است. فتانه: ما در انجمن حول منافع خودمان جمع شده‌ایم ولی امروزه در مقابل دولت قرار گرفته‌ایم. پس روابط خودمان را با سندیکاها قطع نکنیم.

سوسن: برای اینکه جلیقه‌زدها موفق شوند باید رانندگان تاکسی هر کدام احساس مسئولیت کرده و وقت بگذارند. لازم به یادآوری است که علاوه بر VTC، ماشین‌های اجاره‌ای هم هستند.

فرشید: از شرکت و همیاری همکاران تشکر کرد و توضیحاتی در مواردی که در نشست مطرح شده بود، داد: - سندیکاهائی که فراخوان تظاهرات را داده‌اند، مسئول برقراری امنیت و پاسخ‌گوی مشکلاتی هستند که رانندگان تاکسی در چارچوب مسیر تظاهرات با آن مواجه می‌شوند.

- چون در بعضی از صحبت‌ها اشاره به تشکیل سندیکا برای داشتن قدرت اجرایی شد لازم به یادآوری است که سندیکا از زمان ثبت نام به مدت سه سال حق داشتن

تعداد تظاهرکنندگان چشمگیر نبود ولی بتدریج در فاصله زمانی کوتاهی تعداد تاکسی‌ها به ۵۰۰ رسید.

حدود ساعت ۸ صبح‌های تظاهرات از فرودگاه به سوی پاریس در مسیری که پلیس اجازه داده بود حرکت کردند. ناگهان در ورودی پارک تاکسی‌ها از طرف گروهی بسته و قفل شد که با دخالت پلیس دوباره باز شد و ما بالاخره متوجه نشدیم که این کار از جانب چه کسی یا گروهی بود؟ البته بنا به درخواست سندیکاها، از پلیس ADP تقاضا شده است که با بررسی فیلم دوربین‌های مستقر در پارک فرودگاه، عاملین را شناسائی کنند.

در صف تظاهرات کنندگان بی‌نظمی زیادی به چشم می‌خورد ولی برعکس شرکت همکاران عضو انجمن تاکسیران در این تظاهرات قابل توجه و بسیار مرتب و منظم و سازمان‌دهی شده بود. دو آفیش Association TAXIRAN و Touche pas à mon Taxi که روی ماشین‌های اعضای انجمن و همکاران نصب شده بود، در این سازماندهی نقش بسزائی داشت.

تظاهرکنندگان در مسیر خود سه بار روی اتوبان و Périphérique توقف کردند که باعث ترافیک سنگین شد. در محل Porte Maillot، عده‌ای از همکاران تاکسی که بیشتر جوانان تازه‌وارد به این حرفه بودند، دست به حرکاتی زدند که به تصویر حرفه تاکسی لطمه می‌زد و ما با یک توافق جمعی از آنها جدا شده و به محل اصلی تظاهرات در Ecole Militaire به همکاران دیگر که از Orly آمده بودند و همکارانی که از صبح در محل Ecole Militaire تجمع داشتند، پیوستیم.

گزارش تظاهرات روز ۱۱ ژوئن ۲۰۱۴ حرکت از Orly توسط ژیل:

بنا به تصمیماتی که در جلسه انجمن در تاریخ ۲ ژوئن برای شرکت در تظاهرات و متعاقب آن در جلسه ۶ ژوئن برای تدارک این تظاهرات گرفته شد، روز ۹ ژوئن به همراه شهل و مجید در محل Porte d'Italie با مهرداد قرار گذاشتیم و اعلامیه‌های و آفیش‌ها را تحویل گرفتیم و بلافاصله با ماشین مجید به فرودگاه اورلی رفتیم. بعد از پخش اعلامیه‌ها در ترمینال Orly Ouest توسط یکی از همکاران ایرانی که بسیار هم ما را تشویق کرد، به ترمینال Orly Sud رفتیم. بخشی از اعلامیه‌ها را در دو ترمینال پخش کردیم. همکاران از اعلامیه‌ها استقبال خوبی کردند، عده زیادی خبر نداشتند. چند نفر هم اعلامیه را نگرفتند. من و شهل از ترمینال با راننده تاکسی که بدون

نماینده یا سخنگو در مراکز تصمیم‌گیری‌های دولتی (Mairie de Paris, Préfecture de Police de Paris, ...) را ندارد.

G7 - برای مقابله قانونی با VTC وکیل گرفته و ۷۰ هزار یورو بابت آن پرداخت کرده است. در نتیجه اقدام گروه‌های کوچک با هزینه پائین مسلماً نمی‌تواند کارائی مؤثری داشته باشد.

- به جز سه سندیکا، بقیه سندیکاها در تظاهرات شرکت می‌کنند.

داود: مرکز اطلاعات و هماهنگی به عهده هیات مدیره است. از شایعات پرهیزیم. با هویت مشخص، با جمع حرکت می‌کنیم. اگر خواسته‌ها عملی نشود، خود را برای اعتصاب و تظاهرات دیگری آماده می‌کنیم و این تظاهرات این بار به همراه خانواده‌مان است.

در تقسیم کاری که بطور مقدماتی انجام گرفت: - امیر: آفیش‌هایی که روی آن TAXIRAN نوشته شده و روکش نایلونی تمیز و مرتبی داشت.

- سوسن: تهیه ساندویچ و نوشابه برای روز تظاهرات. - زهره: تهیه جلیقه‌های زرد (تعداد ۵۰) و آفیش Touche pas à mon TAXI و اطلاعیه.

- اسکندر: نوشتن اسم انجمن تاکسیران روی جلیقه‌های زرد و تهیه آفیش‌های TAXIRAN با روکش نایلونی تمیز و مرتب.

- فرشید: چاپ و تکثیر و توزیع اعلامیه‌ها و آفیش‌ها. - مهرداد: انتقال اعلامیه‌ها از چاپخانه و تقسیم اعلامیه‌ها بین سه گروه: شمال، جنوب و مرکز.

مسئولیت بخش شمال (CDG) به عهده سوسن، بهروز و قاسم...

مسئولیت بخش جنوب (Orly) به عهده ژیل، شهل، امیر، مهرداد، مجید...

مسئولیت بخش مرکز (Ecole Militaire) به عهده داود، مسعود، فرشید و زهره...

گزارش تظاهرات ۱۱ ژوئن ۲۰۱۴ در CDG توسط بهروز:

اعضای انجمن تاکسیران با همگامی با کمیسیون برگزاری تظاهرات، ابتدا روز نهم و دهم ژوئن به پخش وسیع تراکت‌های انجمن در فرودگاه CDG پرداختند و همکاران تاکسی را برای شرکت در حرکت اعتراضی روز ۱۱ ژوئن دعوت کردند.

روز ۱۱ ژوئن، رأس ساعت ۶ صبح همکاران تاکسی تظاهرکننده در فرودگاه CDG جمع شدند. در ابتدا

انجمن تاکسیران با ماشین‌های پوشیده با آفیش‌های انترسندیکال ملی و Association TAXIRAN در محل تجمع حضور داشتند.

با مسئولان تظاهرات در CDG و Orly بطور مداوم در تماس بودیم. وقتی که تعدادمان زیادتر شد، جلیقه‌هایی را که اسم انجمن تاکسیران روی آن نوشته شده بود، پوشیدیم.

حدود ساعت ۱۰ همکاران Bretons از Bretagne به تجمع TAXIS PARISIENS در Orly پیوسته بودند. ساعت ۱۴ همکاران تاکسی از Orly و ساعت ۱۶ همکاران تاکسی که از فرودگاه CDG حرکت کرده بودند به محل تجمع رسیدند.

تعداد تاکسی‌ها به علت اینکه سه سندیکای بزرگ در این تظاهرات شرکت نداشتند و عده‌ای از همکاران تاکسی هم به علت مشکلاتی که با بزرگترین شرکت رادیو تاکسی در فرانسه (G7) داشتند، این تظاهرات را بایکوت کرده بودند، چشمگیر نبود ولی رسانه‌های گروهی اعم از رادیو و تلویزیون حضور داشتند و از آنجائی که جمع ما بسیار مشخص و سازمان یافته بود، به مصاحبه با همکاران ما پرداختند و همکاران ما نیز خارج از درگیری‌های موجود به مشکل اصلی تاکسی که همانا VTC و نگرانی رانندگان تاکسی از اوضاع کار و پائین آمدن درآمد و بالا رفتن هزینه‌های شغلی و هزینه زندگی و آینده شغلی‌شان پرداختند.

در محل تظاهرات فرصتی دست داده بود که همکاران تاکسی با هم صحبت بیشتری داشته باشند و بخصوص با رهگذران از معضلی که برای رانندگان تاکسی ایجاد شده بود، حرف می‌زدند و آنها را با موقعیت خودشان آشنا می‌کردند و به درد دل مردم هم گوش می‌دادند.

ساعت ۱۸ عده‌ای از مسئولان انترسندیکال به کاخ Matignon پذیرفته شدند. ساعت ۲۰ نمایندگان بازگشتند و به مدت یک ساعت از طریق بلندگو تمام مواردی که در کاخ Matignon بحث شده بود به گوش همکاران تاکسی رساندند. (گزارش بطور جداگانه و کامل در نشریه ماهنامه آمده است).

فضای حاکم بسیار دوستانه، ساده و صمیمانه بود و همکاران راضی از اینکه یک روز از کار خود را برای احقاق اهداف بزرگتری گذاشته بودند محل تجمع را در ساعت ۲۱ ترک کردند.

زهره

مسافر به پاریس بازمی‌گشت، به پاریس بازگشتیم و او ما را در Porte d'Orléans پیاده کرد. در پاریس هم اعلامیه‌ها را بین رانندگان تاکسی در ایستگاه‌های تاکسی و یا حتی آنهایی که پشت چراغ قرمز بودند، پخش کردیم.

روز دهم همراه آلن به Orly Sud رفتیم و مجید هم همزمان با ما رسید و او مسئول پخش در ترمینال Orly Ouest شد. در روز دهم، داود بخشی از اعلامیه‌ها را برای روز ۱۱ ژوئن به همراه جلیقه‌ها به شهلا رساند و امیر اعلامیه‌های آبی‌رنگ را به در خانه ما برده بود.

روز ۱۱ ژوئن، راس ساعت ۶ صبح من و آلن همزمان با مجید به فرودگاه Orly رسیدیم. امیر، شهرام، خسرو، شهلا، محمدرضا، شهاب و بسیاری از همکاران انجمن هم آنجا بودند و یا بتدریج به ما پیوستند. دیری نپائید که همکاران Bretons و Nantais (همکاران از شهر Nantes) رسیدند و با استقبال پرشوری مواجه شدند. همه تاکسی‌های تظاهرکننده در Orly Ouest تجمع داشتند و پارکینگ انتظار تاکسی‌ها پر شده بود و تاکسی‌هایی که نمی‌خواستند در تظاهرات شرکت کنند در Orly Sud جمع شده بودند.

صف تظاهرات ساعت ۱۰ از فرودگاه Orly بطرف پاریس در مسیری که پلیس اجازه داده بود به راه افتاد، پلیس در صف مقدم، بعد همکاران Bretons، سپس تاکسی Parisiens قرار داشتند. ما همگی جلیقه‌های زردرنگ با آرم انجمن را پوشیده و آفیش‌های انجمن را هم همراه آفیش‌های انترسندیکال روی ماشین‌ها نصب کرده بودیم. پلیس‌ها در مورد انجمن تاکسیران از ما خیلی سؤال می‌کردند.

تظاهرات آرام و بدون خشونت بود. همکاران تظاهرکننده، هر کجا، در مسیر که توقف می‌کردند، به پخش اعلامیه می‌پرداختند و برای مردم علت اعتصاب و تظاهرات را توضیح می‌دادند.

آلن از تظاهرات فیلمبرداری می‌کرد و عکس می‌گرفت. صف تظاهرکنندگان قبل از رسیدن به پاریس به دو گروه تقسیم شد. گروه ما زودتر به تجمع همکاران تاکسی در محل Ecole Militaire رسید و کمی بعد گروه دوم به ما پیوستند.

گزارش تظاهرات در محل Ecole Militaire:

حدود ساعت ۸ صبح همکاران تاکسی بتدریج خود را جلوی در Ecole Militaire می‌رساندند. تعداد تاکسی‌ها رفته رفته بیشتر می‌شد. همکاران اعضای

گزارش بعد از تظاهرات (۱۱ ژوئن ۲۰۱۴)

انترسندیکال ملی تاکسی

روز ۱۱ ژوئن ۲۰۱۴، رانندگان تاکسی با تظاهرات خود، در همه نقاط اروپا، خشم خود را از طرف کلیه شاغلین تاکسی در برابر رقابت متقلبانۀ VTC ها ابراز داشتند.

در پاریس و در شهرستان ها، تعداد بسیاری از رانندگان تاکسی بسیج شده بودند تا از دولت بخواهند با اقدامی سریع، فعالیت VTC ها را محدود کرده و در برنامه های الزامی افزوده به مقررات اعلام شده برای رانندگان تاکسی، تجدیدنظر کند.

ما از تمام کسانی که در روز ۱۱ ژوئن ۲۰۱۴ - با وجود تلاش هایی که برای بی ثبات کردن این تظاهرات، که همگی می بایستی در برابر آن مقاومت کنیم - برای دفاع از شغل خود در این تظاهرات شرکت کردند، تشکر کنیم. متأسفانه بعضی از سندیکاها، انرژی بسیاری صرف کردند تا بین رانندگان تاکسی تفرقه انداخته و از این شغل دفاع نکنند. این عمل آنان بیشتر مایه تعجب است تا تأسف زیرا این نوع مانورهای ناشایست که بیشتر تکیه بر منافع شخصی دارد، مستقیماً به اهداف VTC ها یاری می رساند.

نگرانی عمیق رانندگان تاکسی مورد توجه قرار گرفت و انترسندیکال در کاخ نخست وزیری (Matignon) با حضور نمایندگان کابینه آقایان: مانوئل والس، کازنوو و مون تبور به حضور پذیرفته شدند.

مذاکرات به تعهداتی شفاهی از طرف دولت منجر شد که به شرح زیر می آید:

Open Data: تعهد دولت به اختیاری بودن Open Data برای رانندگان تاکسی: این ابزار کار در اختیار رانندگانی قرار خواهد گرفت که مایل هستند داده های «محل شناختی» (Géolocalisation) و آمادگی شان برای کار (Disponibilité) در معرض اطلاع عموم مشتریان تاکسی قرار گیرد.

VTC: تعهد به تقویت گذراندن دوره های آموزشی به منظور حفظ امنیت مسافران اعم از تاکسی، VTC و یا LOTI. هدف در این همتراز قرار دادن، VTC ها با مقررات LOTI ها در زمینه صلاحیت کارفرمایان مؤسسات و شرکت ها، الزام آنها به کسب گواهینامه صلاحیت حمل و نقل اشخاص است.

Code APE: مطالعات جدید به منظور ایجاد یک code APE برای VTC ها که با code تاکسی ها متفاوت

خواهد بود.

۳۰۰۰ VTC که در Atout France منتظر دریافت گواهی نامه هستند مسدود و این ۳۰۰۰ گواهی نامه بصورت سیستم LOTI توزیع خواهند شد.

Couleur unique pour les taxis: رنگ واحد برای تاکسی ها که تصمیم نهائی برای تعیین رنگ بستگی به Préfecture de police محلی دارد.

UBER POP: از اول ماه ژوئیه ۲۰۱۴ اقدام به تعقیب قضائی UBER خواهد شد. اقامۀ این تعقیبات قانونی هم شرکت UBER و همه اشخاص خصوصی ای را در بر خواهد گرفت که به نام این شرکت اقدام به حمل و نقل مسافر می کنند.

این گونه تعهدات دولتی در مسیر صحیحی پیش می رود و دولت به ما اطمینان داد که به زودی گردهم آئی با انترسندیکای ما به منظور ادغام نکات مهم یاد شده فوق، در پروژه قانونی پیشنهادات آقای تونو برگزار خواهد شد.

بسیج تظاهرات ۱۱ ژوئن نمونه بود و اجازه داد تا پیام های نگرانی و خشم ما شنیده شود و عامل بدست آوردن تعهداتی از طرف دولت شود.

با وجود این ما بیش از هر زمان دیگر آمادۀ دفاع از منافع کلیۀ تاکسی های فرانسه خواهیم بود و اگر تعهدات مذکور رعایت نشود دوباره برای تظاهرات، اعلام آمادگی می کنیم.

شهرزاد - ژوئن ۲۰۱۴

XXXXXXXXXXXX

حکایت اولین آشنائی سعیدی سیرجانی با سبک حافظ (به نقل از سعیدی سیرجانی)

نام نازنینش غلامعلی بود و چون در عین تنگدستی به عیش مستی پناه می برد، مردم لقب بخش ولایت ما با افزودن صفت «عرقی» او را از دیگر غلامعلی های شهر مشخص کرده بودند.

تصویر ثابتی که از غلامعلی مرحوم در ذهن من نشسته، عبارت است از هیکل درشت بلندی، پوشیده در پیراهنی چرکین و شلواری هزار وصله، با شولائی "بر دوش افکنده، بر فراز این مجموعه، صورتی لگدکوب آبله، یادگار نازنین عهد کودکی، و گونه های پف کرده، حاکی از رابطه الکل و کبد، و چشمانی خون گرفته و لبانی سیاه و موئی سفید و دهانی بی چاک و بست که همراه بوی تند عرق رکیک ترین ناسزاها و غلیظ ترین نفرین ها را در فضای سرپوشیده بازار ولایت می پراکند.

هم به دستش می‌دهد... مرد ستم‌دیده که دستش به جایی بند نبوده سال‌ها در جستجوی عدالت آواره کرمان و تهران می‌شود و سرانجام چون از دستگاه عریض و طویل قضا معجزی نمی‌بیند، با پایان گرفتن آخرین دینارش دست از آوارگی می‌کشد و به ولایت بازمی‌گردد و در اوج ناکامی و نومیدی، از بد حادثه به پناه «عرق» می‌خزد و می‌خورد و لقب عرقی می‌گیرد و اینک چند سالی است که با صدقات این و آن عرقی تهیه می‌کند و بعد از آنکه عرق در شریان‌هایش روان شد سودا به سرش می‌زند و در بازار ولایت راه می‌افتد و با نفرین‌های فحش‌آلودی که نثار خصم ستمگر می‌کنده عقده‌های دلش را می‌گشاید و هر چند روز یکبار به اشاره میرزا محمدخان پاسبان‌ها می‌گیرندش و به نظمیه می‌برندش، منتها چه فایده؟ مرد معتاد عقل و مال باخته نه مالی دارد و نه ایمانی. روز دیگر همین برنامه را مجدداً به اجرا درمی‌آورد.

تا یکروز عصر از راه مدرسه می‌آمدم دیدم که همه بچه‌های محل دوان دوان به طرف بازار رهسپار شده‌اند. من هم به دنبال آن‌ها رفته و زمانی که به فلکه بازار رسیدم دیدم چند آجان با دنگ و فنگشان ایستاده و پیش پای آنان غلامعلی مست مست رو به خاک و پشت بر افلاک خوابیده بود و مأمور گردن کلفت سستربازوئی مشغول شلاق کاری بر پیکر درشت استخوان اما تکیده او بود، به مجازات گناه توهین به اشخاص محترم، مراسم عدالت اجرا می‌شد و مردم «عدالت‌جوی» سیرجان، که از مزایای بر لب گود نشستن و فریاد لنگش کن سر دادن لذت می‌بردند، تماشائی کردند و تأسفی خوردند که محکوم در پتجاه و سومین ضربه بیهوش گشت و از شعار دادن باز ماند، سرانجام، ناراضی از تماشای ناقص، هر یک از گوشه‌ای فرارفتند و پیکر درهم کوفته او را بر خاک رهگذر باقی گذاشتند.

بامداد روز بعد که جمعه بود باز صدای غلامعلی به گوشم رسید با لحنی مستانه‌تر از همیشه مشغول شعار دادن بود: «الهی زن و بچه‌ها مثل زن و بچه من بشوند میز محمدخان کرونی، هرچه از من خوردی آزار آتشک بشود و به جان دردانهات بیفتد میز محمدخان کرونی، الهی...» که یک باره لحنش عوض شد و صدای خسته‌اش آهنگ ضربی به خود گرفت «الهی، بارک‌الله، الهی من بشم قریون گوشت، عزیزم بارک‌الله...» و همراه آن شلیک خنده مشتری‌ها و رهگذران چنان در فضا پیچید که من به تماشا دویدم. غلامعلی در حالی که می‌رقصید و بشکن

در بازار شهر ما ناطقان بی‌مخاطب و سخنوران بی‌مزد بسیار بودند: سیدی که دستی در شال سبز دور کمرش می‌کرد و دست دیگر را به سبک هیتلر محاذی گوشش می‌آورد و به ظلمه صحرای کربلا لعنت می‌فرستاد، درویش چابک حرکات لاغراندازی که مناسب هر منظره و هر رهگذری شعری می‌گفت و با ترجیع «یا ولی حق یا مولا» هر بیت شعر را از بیت دیگر جدا می‌کرد یا سقای نکره بد صدائی که مشک آب بر دوش و جام برنجین بر کف، فریاد «بنوش به یاد حسین» اش هر دقیقه یک بار چرت مغازه‌داران را می‌شکست، کله‌پاچه فروش دوره‌گردی که ضمن کاسبی از تمرین آواز کوچه باغی هم غافل نبود، و امثال این جماعت پر سر و صدا. اما شعارهای غلامعلی عرقی، به قول اهل ادب، رنگ دیگری داشت.

مرد، ساعت ده صبح مست لایعقل از دهنه بازار پیدایش می‌شد و با شعار «خدا لعنت کند میز محمد خان کرونی که مرا به خاک سیاه نشاندی»، کار هر روزهاش را شروع می‌کرد و لبخند تلخ تأیید و تأسف بر چهره کسبه بازار می‌نشاند، و مرا در عالم کودکی به جان پدر می‌انداخت که: میز محمد کرونی کیست؟ چرا غلامعلی به او لعنت می‌فرستد، چرا به او فحش می‌دهد؟ چرا نفرینش می‌کند؟ و پدر هر بار می‌کوشید با یک «می‌دانم» و گاهی هم با حکم «مرد که مسته پرت و پلا می‌گوید» مرا ساکت کند: و البته که موفق هم نمی‌شد.

دردسرتان ندهم مدتی طول کشید اما بالاخره با اطلاعات ذره‌ذره‌ای که از لای لبان این و آن جمع کرده بودم بدین نتیجه رسیدم که: این غلامعلی عرقی امروزه، روزگاری، روزگاری داشته و در عالم خودش حاجی غلامعلی خانی بوده است، با املاک فراوان و درآمد سرشار و خدم و حشم بی‌شمار، و آن میرزا محمدخان کرونی که حالا کیاییائی دارد و با خان حاکم پلو می‌خورد و رئیس نظمیه پیش پایش برمی‌خیزد، و رئیس عدلیه پشت منقلش می‌نشیند، و همه‌کاره شهر است، سال‌ها پیش با تمهید مقدماتی و مساعدت مقاماتی دار و ندار این غلامعلی را از چنگش بیرون می‌آورد و املاکش را تصرف می‌کند، اموالش را مصادره می‌کند، زنش را به کلفتی می‌برد، دختر نازنینش را به صیغه می‌گیرد، و در جواب شکایت‌نامه‌های حق‌طلبانه‌اش یک داغ علاج‌ناپذیر جنون بر پیشانی سرنوشتش می‌گذارد و یک حکم بلندبالای محجوری

سخنان سعیدی

اهمیت و ارج زندگی در همین است که موقت است. انسان باید جاودانگی را در جای دیگر نشان بدهد و آن انسانیت است.

* * *

قبل از دعا ایمان داشته باش
قبل از صحبت کردن گوش کن
قبل از خرج کردن بدست آور
قبل از تسلیم شدن تلاش کن
(مبارزه با مشکلات پیش آمده برای تاکسی)
و قبل از مردن زندگی کن
(کاری که ما اکثر نمی کنیم)

موفق و پیروز باشید
تهیه و تنظیم از داود

XXXXXXXXXX

روز جهانی آوارگان: ۵۱ میلیون آواره در جهان

سازمان ملل متحد در روز جهانی آوارگان نسبت به افزایش تعداد آوارگان جهان هشدار داد و اعلام کرد که بیش از ۵۱ میلیون نفر در جهان آواره هستند. این میزان بالاترین رقم از جنگ جهانی دوم به این سو است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان (UNHCR) روز جمعه ۳۰ خرداد ماه (۲۰ ژوئن) به مناسبت روز جهانی آوارگان گزارشی را منتشر کرد که در آن تعداد آوارگان و پناهجویان جهان در پایان سال ۲۰۱۳، ۵۱ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر اعلام شده که شش میلیون نفر بیشتر از سال ۲۰۱۲ است.

خسونت شبه نظامیان «دولت اسلامی عراق و شام» (داعش) در عراق صدها هزار نفر را آواره کرده و هنوز روشن نیست که این افراد چه زمانی می توانند به خانه های خود بازگردند. در گزارش جدید سازمان ملل در باره آوارگان جهان آمار این افراد ذکر نشده اما با این حال تصویر نگران کننده ای از وضعیت جهانی آوارگان ارائه داده شده است.

آمار جدید سازمان ملل براساس اسناد دولتی، نهادهای غیردولتی و اسناد کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان جمع آوری شده است.

سازمان ملل از افزایش شدید آوارگان سوری بر اثر جنگ داخلی سوریه گزارش داده که براساس آن دو

می زد، می خواند: «الهی خیر نبینی مشتی قنبر الهی من بشم قریون دمبت، عزیزم بارک الله...»

او می خواند و مردم در حالی که نگاه تمسخرشان را بر چهره مشدی حسین آجان دوخته بودند، بعضی با تکرار ترجیع «عزیزم بارک الله» او را همراهی می کردند و بعضی هم دور پاسبان را گرفته بودند که «دارد تصنیف می خواند چکارش داری؟» و از آن پس راه فراری برای غلامعلی پیدا شده بود. کارش را با فحش و نفرین به مبرز محمدخان کرونی شروع می کرد و به محض اینکه سر و کله آجانی پیدا می شد می زد زیر آواز. کسانی که مثل اسیران غار افلاطون از ماجرای شلاق و پاسبان بی خبر بودند شانه های بالا می انداختند که یارو مست است. کسانی که اهل اصطلاح بودند، همان تصنیف های رنگی رد گم کن را مطابق نیت خواننده تفسیر می کردند و پیامش را می گرفتند.

در همین سال ها بود که من هر صبح مجبور بودم حکایتی از بوستان و غزلی از حافظ هم بخوانم و خوانده های روز پیشین را تحویل دهم. روزی پدرم غزلی از حافظ را در حد فهم من معنی می کرد، حیرت زده از گسیختگی مضمون غزل و بریدگی ارتباط ابیات علتش را از او پرسیدم و او به شرح مفصلی پرداخت از اوضاع عهد حافظ و این نخستین آشنائی من بود با زبان عهد اختناق و حکومت چماق. پی بردم که در دیار جباران و حکومت خون و وحشت، مردم زبان خاص خود را دارند: زبان چند پهلوی لبریز از ابهام و پیچیده در ابهامی که این زبان هم منحصرأ نصیب مردمی است که در چنین حال و هوائی زندگی کرده اند.

با سخنان پدرم من به یاد تصنیف خوانی غلامعلی عرقی خودمان افتادم و ترسش از پاسبان و شلاق و از پدر پرسیدم: «کنند خواجه حافظ هم مثل غلامعلی عرقی خودمان بوده است؟» با تجسم وضع غلامعلی چنان تصویری از حافظ در ذهنم نشست که شدیداً با رند شیرازی احساس همدردی کردم و دلم به حال و روزگارش سوخت.

دوستان عزیز، همین آشنائی اولیه با حافظ سبب شد که سعیدی سیرجانی این دانشمند فرهیخته و توانا به یکی از حافظ شناسان بنام ایران تبدیل شود.

حال اگر کنجکاوی که ببینید ادامه داستان غلامعلی به کجا رسید، از مسئولین نشریه بخواهید تا در نشریات بعدی مطالبی راجع به آن به رشته تحریر درآورند.

شولا = خرقة درویشان

معرفی کشور برزیل به مناسبت جام جهانی فوتبال

جمهوری فدرال برزیل (متشکل از ۲۷ واحد فدرال) بزرگترین و پرجمعیت‌ترین کشور آمریکای جنوبی است. پایتخت آن برازیلیا و زبان رسمی آن پرتغالی است. این کشور منطقه وسیعی را بین مرکز آمریکای جنوبی و اقیانوس اطلس در برمی‌گیرد و با تمامی کشورهای آمریکای جنوبی بجز اکوادور و شیلی هم‌مرز است. مساحت آن ۸,۵۱۴,۸۷۷ کیلومتر مربع، با جمعیت ۱۸۷,۳۹۳,۹۱۸ نفر پنجمین کشور دنیا از لحاظ وسعت و جمعیت است. برزیل کشوری چندملیتی است و جمعیت آن متشکل از نژادهای اروپایی، سرخ‌پوستان، آفریقاییان و نیز آسیائیان است که به مرور زمان به این منطقه مهاجرت کرده‌اند.

تاریخچه: اعتقاد بر این است که پیش از آنکه نخستین جهانگردان پرتغالی به رهبری پدرو الوارز کابرال در اوایل قرن شانزدهم به برزیل پا بگذارند، جمعیت نیمه‌عشایری در این کشور ساکن بود. در طول سه قرن بعد پرتغالی‌ها در این کشور ساکن شدند و به کشت نیشکر و قهوه و نیز جستجوی معادن طلا برآمدند. منبع نیروی انسانی این مستعمره در آغاز متشکل از برده‌های برزیل (بومیان سرخ‌پوست آمریکا) و پس از سال ۱۵۵۰ بیشتر متشکل از سیاه‌پوستان آفریقایی بود. در اواخر سده نوزدهم و اوایل قرن بیستم گروه‌های متنوع مهاجران از اروپا، آسیا و خاورمیانه نیز به منطقه پا گذاشتند و بر تنوع جمعیتی این کشور افزودند.

در سال ۱۸۰۸ ملکه ماریای اول پرتغال و پسر و نایب‌السلطنه وی جان ششم در گرنو از ارتش ناپلئون اول، امپراتور فرانسه، به همراه خاندان سلطنتی، اشراف و دولت به ریو دو ژانیرو گریختند و تا سال ۱۸۲۱ آنجا بودند. در این مدت بنادر تجاری به روی انگلیسی‌ها نیز گشوده شد و نفوذشان گسترش یافت.

پس از عزیمت جان چهارم شاهزاده پرتغالی، بقایای دولت سلطنتی در ریو اقدام به انحلال پادشاهی برزیل کرده و آنرا به حالت استعماری بازگرداند. این امر موجب بروز نزاع‌های کوچکی در این کشور شد که به نام جنگ‌های استقلال برزیل شهرت دارد.

در ۷ سپتامبر ۱۸۲۲ نایب‌السلطنه پتر اول با اعلام استقلال، امپراتوری مستقل برزیل را بنیان نهاد. در اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن بیستم با مهاجرت

میلیون و ۵۰۰ هزار نفر از آن‌ها به خارج از کشور گریخته و شش میلیون و ۵۰۰ هزار نفر نیز در داخل سوریه آواره شده‌اند.

در سال گذشته میلادی تعداد آوارگان در آفریقا، به ویژه در آفریقای مرکزی و سودان جنوبی نیز به شکل قابل توجهی افزایش داشته است.

شمار اندکی از آوارگان به خانه‌های خود بازمی‌گردند

گزارش کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان، آوارگان جهان را به سه دسته تقسیم کرده است: ۱ - کسانی که از کشور خود گریخته‌اند، ۲ - پناهجویان و ۳ - آوارگان داخل کشورها، در مجموع ۱۶ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر از کشورهای خود گریخته‌اند.

این گزارش شمار پناهجویان در جهان را یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر اعلام کرده که بیشتر آن‌ها در کشورهای صنعتی، درخواست پناهندگی داده‌اند.

همچنین در سال گذشته میلادی ۳۳ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر در کشورهای خود آواره شده‌اند که بیشتر آن‌ها در مناطق جنگی زندگی می‌کردند، که در آن‌ها عرضه اقلام امدادی دشوار است و استانداردهای جهانی قابل اجرا برای حفاظت از پناهندگان وجود ندارد.

کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان افزوده است که در سال گذشته تنها ۴۱۴,۶۰۰ آواره به خانه‌های خود بازگشته‌اند.

درخواست بودجه بیشتر برای کمیساریای عالی پناهندگان

آنتونیو گوتراس، رئیس کمیساریای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان از «خطر فقدان صلح» سخن گفت و افزود: «ما شاهد آنیم که چه هزینه‌های زیادی بابت حل مناقشات و پایان دادن به جنگ‌های بی‌پایان صرف می‌شود».

به گفته وی بدون راه حل سیاسی «ابعاد هشدار دهنده مناقشات و درد و رنج میلیون‌ها انسان که در پی آن گسترش می‌یابد، در پس آمار پنهان می‌ماند».

آنتونیو گوتراس جامعه جهانی را فراخواند تا بر اختلافات فایق آیند و راه‌حلی برای منازعات کنونی در سودان جنوبی، سوریه، جمهوری آفریقای مرکزی و جاهای دیگر بیابند. وی گفت: «کشورهای دیگر نیز در کنار کشورهایی که همواره کمک مالی می‌کنند باید قرار گیرند و در این راه کمک کنند».

برگرفته از سایت خبری - زهره

سیاس

دوستان و همکاران عزیز در جلسه ماه ژوئن فیلمی از مراسم روز زن ماه مارس که از طرف انجمن برپا شده بود به نمایش گذاشته شد. متأسفانه من در مراسم روز زن افتخار حضور نداشتم و از موفقیت این مراسم فقط از دوستان شنیده بودم، ولی پس از دیدن فیلم این مراسم یاد ضرب‌المثل شنیدن کی بود مانند دیدن افتادم و متوجه شدم که این مراسم پرشکوه‌تر و موفقیت‌آمیزتر از تصور من بوده و از همین رو از همه دست‌اندرکاران این برنامه تشکر می‌کنم.

سیاس از هیئت مدیره و فعالین انجمن به مناسبت برگزاری مراسم روز زن (اگرچه ۳ ماه از آن گذشته). سیاس از آن که فیلم خوبی را از مراسم روز زن تهیه کرد بویژه تصاویر زیبایی از زنان نامی مبارز و پیشرو را در آن گنجانده بود.

سیاس از دوستان و همکاران عزیز که شصتمین بهار زندگی را به من تبریک گفته و برایم مراسم گرم و دلپذیری در روز جلسه برپا کردند.

سیاس از گلشیفته فراهانی این هنرمند عزیز ایرانی، که در مراسم انجمن ما شرکت کرد و به همراه ما فیلم مراسم روز زن را دید، با ما عکس گرفت و با وقار و افتادگی که شایسته شخصیت والائی این هنرمند که اکنون شهرت جهانی دارد ما را همراهی کرد.

او با چهره‌ای خندان، با البسه‌ای بسیار ساده ولی همگون و برازنده در جلسه ما حضور پیدا کرد. اعضا انجمن هم از او استقبال گرمی به عمل آوردند و با همان چهره خندان نیز جلسه را ترک کرد. مجدداً سیاس از او. شعر بسیار زیبایی از حمیدی شیرازی را به او تقدیم میکنم.

داود پاریس

گل ناز

از برون آمد صدای باغبان
گفت: کو ارباب؟ کارش داشتم
از درون گفتم که: اینجایم بگو؟
گفت: هر جا هر چه باید کاشتم
گفتم: آخر بود در گل‌های تو؟
ناز دلخواهی که گفتم، داشتی؟
گفت: در وا کن بیا بیرون ببین
هرگز این گل‌ها که کشتم کاشتی؟
رفتم و دیدم که سحر باغبان

بیش از پنج میلیون اروپایی، عرب و ژاپنی، پروسه صنعتی شدن و استعماری شدت گرفت. نظام دیکتاتوری سه بار جانشین دموکراسی در برزیل شد: ۱۹۳۰، ۱۹۳۴، ۱۹۳۷ و ۱۹۴۵ توسط گنولیو واریگاس ۸۶-۱۹۶۴ تحت فرمانروایی شماری از ژنرال‌های ارتش و بالاخره در سال ۱۹۸۵ برزیل در سطح بین‌المللی به عنوان یک حکومت دموکراسی در نظر گرفته شد. این وضعیت در همه‌پرسی‌ای که در سال ۱۹۹۳ برگزار شد با مخالفت حکومت مشروطه سلطنتی به رژیم جمهوری تبدیل شد که در آن رئیس جمهور به مدت چهار سال انتخاب می‌شود. همچنانکه شاهد بودیم از اواخر قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم بخصوص در دوره رئیس جمهوری Lula برزیل به عنوان یک قدرت نوظهور در جهان سر بلند کرد. هم‌اکنون خانم Dilma Rousseff پست ریاست جمهوری را به عهده دارد.

وضعیت اقتصادی و اجتماعی: برزیل ششمین قدرت اقتصادی جهان و در عین حال یک کشور صنعتی و کشاورزی (بخصوص غلات) و دارای ذخائر متنوع زیرزمینی از جمله نفت می‌باشد و امروز در ردیف کشورهای مثل چین و هند در مقام یک قدرت رو به پیشرفت مطرح است. در واقع سیاست دولت‌های اخیر، جلب سرمایه بخصوص از آمریکا، به این کشور اجازه داده تا از نیروی جوان (۶۹٪) بطور مؤثر استفاده کرده و به رشد بالای اقتصادی برسد. صادرات متنوع، حرکات بانکی و جلب توریست با راه انداختن فستیوال‌ها و کارناوال‌ها در شهرهایی چون سائوپائولو، ریو و برازیلیا که با آثار معماری شگفت و جذاب همراه‌اند، همه ساله میلیون‌ها نفر را از نقاط مختلف دنیا جلب می‌کنند. البته در سال‌های اخیر با بحران جهانی از رشد شتابان این کشور نیز کاسته شده و فقر و بی‌عدالتی و تبعیض نژادی در بعضی نقاط چهره عریانی به خود گرفته است. مشکل دیگر ناشی از بهم خوردن اکوسیستم آن است که همه ساله با ایجاد شاهراه‌های بزرگ، ساختمان‌سازی و قطع جنگل‌ها صدمات زیادی به طبیعت این کشور وارد می‌شود. خوشبختانه جریان رودخانه طویل و پرآب آمازون هنوز طبیعت زیبا و حاصلخیز آن را سیراب می‌کند و کشوری است که گردشگری در آن ظاهراً خالی از حسن نیست!

رسول

XXXXXX

سلطان را چرا خدمت نکردی تا از مشقت کار کردن برهی؟ آن یکی پاسخ گفت: تو چرا کار نکنی تا از مذلت خدمت رهایی یابی؟ چرا که خردمندان گفته‌اند: نان خود خوردن و نشستن، به که شمشیر زرین به خدمت بستن.

به دست آهن تفته کرد خمیر

به از دست بر سینه پیش امیر

به نظر شما حق با کدام برادر است؟

صفا

اطلاعیه

جلسه عمومی انجمن تاکسیران، اولین دوشنبه هر ماه ساعت ۱۹:۰۰ در رستوران الهام برگزار می‌گردد.

Chez - Elham, 11, Rue de la REYNIE

75004 Paris - Métro : Chatelet-Les-Halles

حضور در جلسه عمومی انجمن تاکسیران، برای کلیه همکاران (عضو و غیر عضو) آزاد می‌باشد.

دوستان و همکاران محترم برای دریافت اطلاعات در رابطه با حرفه تاکسی و ماهنامه انجمن تاکسیران می‌توانید به سایت زیر مراجعه کنید:

www.lnega.free.fr

دعوت

به جلسه عمومی انجمن تاکسیران

از کلیه اعضای انجمن و همکاران گرامی دعوت می‌کنیم که در جلسه عمومی انجمن در ماه ژوئیه شرکت نمایند.

زمان: دوشنبه ۷ ماه ژوئیه

مکان: رستوران الهام

ساعت شروع جلسه: ۱۹:۳۰

دستور جلسه:

۱ - سخن هیئت مدیره

۲ - بحث و بررسی پیرامون اعتصابات و VTC

۳ - حضور مادام Chalabi در رابطه با حسابداری

۴ - بحث آزاد

حضور فعال شما به غنی کردن جلسه می‌افزاید.

موفق و پیروز باشید

هیئت مدیره انجمن تاکسیران

معنی ناسازگار سوخته
آتشی از شمعدانی‌های سرخ
در حریر سبزه‌ها افروخته!
جعد شبنم دار سنبل خورده ناب
در هوا پاشیده مشک و زعفران
چشم مست نرگس بیدادگر
بازگشته تازه از خواب گران
وان بنفشه، زرد و مشکین و کبود
غرق گل چسبیده در آغوش هم
تا جهد از محبس شمشادها
رفته بالا از سر و از دوش هم
زیر ناز گیسوی افشان بید
سوسن و مینا و ناز افتاده مست
هر زمان در سینه گل‌های سرخ
برگ لرزان چناری برده دست
لحظه‌ای بر هر گلی کردم نگاه
زیر لب گفتم که: پس آن ناز کو؟
باغبان بر شاخه‌ای انگشت زد
یعنی این ناز است! چشم باز کو؟
گفتم این را دیده بودم پیش از این
این کجا ناز است؟ این ناز شماست!
خشمگین شد، گفت: جز این ناز نیست
یا اگر باشد به شیراز شماست!
باغبان گر این سخن به طعنه گفت
راستی را چشم جانش باز بود
کان گل نازی که دلخواه من است
یک گل ناز است و در شیراز بود؟
جعد = پیچیده (زلف پیچیده)

حالا در پاریس است با اجازه شاعر - داود

XXXXXXXXXX

«کراوات»

در حرفه‌مان مشکل کم داشتیم، حالا مشکل کراوات هم به آن اضافه شد! مدافعان بستن کراوات از جمله G 7 با این بهانه که VTC کراوات را به عنوان یک ابزار پز دادن علیه تاکسی استفاده می‌کند، این دراز آویز زینتی (واژه فارسی کراوات!) را به ما تحمیل کرده و می‌کند و خواهد کرد! مقاومت در مقابل این فشار و این تحمیل به اعتقاد بنده هم غیرعقلانی است و هم قابل ستایش! غیرعقلانی چون در جنگ با VTC باید از تمام ابزارهای ممکن استفاده کرد و قابل ستایش چون به قول سعدی شاعر شیرین سخن:

«دو برادر یکی خدمت سلطان کردی و دیگر به زور بازو نان خوردی، باری برادر اولی به دومی گفت: